

LITURGIA MSZY ŚW. DLA DZIECI

Komentarz na wejście

W liturgii Kościoła obchodzimy Niedzielę Misyjną, która nosi hasło: „Idźcie i zapraszajcie wszystkich na ucztę”. Patrzymy z podziwem na misjonarzy, którzy poświęcają swoje życie służbie Bogu i ludziom w różnych zakątkach świata. Jednak równie ważne jest, abyśmy patrzyli w głąb naszych własnych serc i szukali w nich misyjnego zapału. Jesteśmy wezwani, aby być jak małe światełka, rozświetlające ciemność tego świata i przyciągać innych do Jezusa. Niech nasze serca pozostaną otwarte na głoszenie Ewangelii w codziennym życiu, byśmy mogli zapraszać wszystkich na ucztę miłości Jezusa Chrystusa.

Modlitwa wiernych

Zgromadzeni na ucztę Pana i wezwani do dawania świadectwa o Nim, zanieśmy nasze prośby.

- Módlmy się za papieża Franciszka, naszego biskupa N. i naszych duszpasterzy, aby byli świadkami miłości i wierności Ewangelii. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za misjonarzy, aby ich praca przynosiła owoce nawróceń i wzrostu wiary wśród tych, którym głoszą Ewangelię. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za dzieci i młodzież, aby otwarci na działanie Boga zbliżali się do Niego i wzrastali w wierze. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za biednych i potrzebujących, aby otrzymali pomoc materialną i duchową. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za nasz świat, prosząc o pokój, aby nienawiść i przemoc ustąpiły miejsca pojednaniu i braterstwu. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za zmarłych misjonarzy i misjonarki, aby za swoją posługę i wierność Bogu spotkali się z Nim na ucztę w Niebie. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za nas samych, abyśmy byli odważnymi chrześcijanami, gotowymi zapraszać innych na ucztę Eucharystii i na spotkanie z Jezusem Chrystusem. *Ciebie prosimy...*

Wszechmogący Boże, Ty zaprosiłeś nas na swą świętą ucztę, prowadź nas jako swych uczniów do dawania świadectwa wiary wobec całego świata. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Homilia

Pośród nas – w naszym kraju, naszych szkołach czy też w naszej parafii – jest wiele wspaniałych osób. Ale gdybyśmy chcieli teraz spojrzeć na wszystkich ludzi żyjących na naszej planecie, to kto z nich byłby najważniejszy i najbardziej wartościowy?

Posłuchajcie pewnej historii. Pewien król postanowił wyprawić wspaniałą i wielką ucztę dla wszystkich swoich poddanych. Kazał swoim sługom, aby poszli i zapraszali, kogo spotkają. Został zaproszony miejscowy stolarz, który szykując się na królewską ucztę, postanowił zrobić dla króla wspaniałe nowe krzesło. Pomyślał sobie, że król będzie zachwycony jego prezentem – i kto wie, może uczyni go zarządcą pałacu? Zaproszony był również ogrodnik – także przygotowując się na ucztę, pomyślał sobie, że wyhoduje dla króla wspaniałą i egzotyczną roślinę, może tak spodoba się ona królowi, że ten uczyni go zarządcą królewskich ogrodów? Zaproszono również miejscowego złotnika – ten postanowił sprawić królowi prezent i wykonał wspaniały królewski sygnet z diamentami. Może król uczyni mnie zarządcą swojego skarbcza? – pomyślał. Zaproszonych było jeszcze wiele innych osób, które szykowały prezenty dla króla. Wśród mieszkańców był także rabuś, który tego dnia, gdy odbywała się uczta, postanowił ukraść trochę chleba i bułek z miejscowej piekarni. Na jego nieszczęście został przyłapany na gorącym uczynku. Miejscowy piekarz spiesząc się na królewską ucztę, nie chciał już wzywać strażników, aby go pojmano. Zapytał tylko rabusia, dlaczego nie idzie na królewską ucztę. Królewska uczta? – odparł zdziwiony. Nic o niej nie wiedziałem. Król wyprawia ucztę i zaprasza wszystkich – oznajmił piekarz. Rabuś postanowił udać się do królewskiego pałacu. Idąc na ucztę, przypomniał sobie o dziewczynce, która tego dnia o poranku żebrała o jedzenie na miejskim rynku. Stwierdził, że pójdzie powiedzieć jej o uczcie i zaproszeniu, jakie król skierował do wszystkich. Dziewczynka bardzo się ucieszyła, ale szybko przypomniała sobie o włóczykiju, który błąkał się w południe od domu do domu. Szybko go znalazłszy, przekazali mu zaproszenie na królewską ucztę. W ten sposób zebrало się sporo osób. Wszyscy zgromadzili się u wejścia królewskiego pałacu. Inni zaczęli jednak szemrać i

pytać – co robią tu te osoby? My mamy prezenty dla króla, a oni? Po chwili król kazał sługom wpuścić wszystkich do środka. Miejscowy stolarz szybko zauważył wspaniałe meble, o jakich mu się nawet nie śniło. Ogrodnik dostrzegł wspaniałe rośliny, których nie znał nawet z książek. Złotnik zobaczył, że w pałacu wszystko ozdobione jest złotem, brylantami i diamentami. Król natomiast z zaciekawieniem podszedł do rabusia, dziewczynki, włóczykija i pozostałych, którzy przyszli z nimi i zapytał – a wy jak tu się znaleźliście? Kiedy usłyszał ich historię, powiedział, że to właśnie oni są jego najważniejszymi gośćmi – bo po to wyprawił tę ucztę, aby móc zatroszczyć się o wszystkich swoich poddanych.

Wielu myśli, że aby być ważnym, trzeba być prezydentem, ministrem czy prezesem, mieć przy tym wiele znajomości i pieniędzy, aby móc zarządzać. To jednak nie jest prawdą. Bo w naszym życiu nie jest ważne, kim jesteśmy – choćbyśmy byli królami czy prezydentami – ważne jest to, co potrafimy zrobić i dać innym. W tym jest nasza wielkość, że potrafimy zatroszczyć się o innych. I właśnie ci ludzie, którzy potrafią zatroszczyć się przede wszystkim o innych, są tymi, którzy stają się najbardziej wartościowi i najważniejsi.

Kim są misjonarze i misjonarki? To osoby, które poświęcają swój czas i talenty i wyjeżdżają w dalekie kraje, by tam nieść miłość Pana Jezusa i pomagać. To oni stają się tymi, którzy na ucztę Boga zapraszają wszystkich – bogatych i biednych. Największy prezent, jaki człowiek może przynieść na ucztę Pana Jezusa – to otwarte i kochające serce.

Czy my także możemy być takimi misjonarzami, którzy wyruszają – no może nie w dalekie kraje, ale do naszych domów i szkół – i tam zapraszają innych na ucztę Pana Jezusa? Tak, możemy! Dlatego niech to będzie dla nas zadanie na ten tydzień – aby zaprosić innych, by przyszli spotkać się z Jezusem. On wyprawia ucztę dla nas wszystkich, bo chce zatroszczyć się o każdego.

Procesja z darami

W procesji z darami przynosimy:

– Świece w kolorach misyjnych lub różaniec misyjny – to symbol naszej łączności w modlitwie z ludźmi różnych kultur i narodowości.

- Szkatułka z wypisanymi dobrymi uczynkami oraz symboliczne zaproszenie – to symbole chęci do pracy nad swoim sercem oraz gotowości do głoszenia Ewangelii i zapraszania na ucztę Jezusa.
- Chleb i wino – to one przemienione w Chrystusa staną się najwspanialszym pokarmem, jakim będziemy mogli karmić się w czasie tej uczyty eucharystycznej.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Zmartwychwstanie Jezusa to największa radość dla nas wszystkich! Jezus pokonał śmierć, aby dać nam życie wieczne i wlać w nasze serca radość i nadzieję. Misjonarze posłani przez Kościół do odległych miejsc idą, aby dzielić się tą radosną nowiną o zmartwychwstaniu. Dzięki ich pracy ludzie na całym świecie mogą poznać Jezusa i doświadczyć Jego miłości. Pamiętajmy, że każdy z nas może być misjonarzem, zapraszając innych na wspólną ucztę z Chrystusem.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Jezus wstąpił do nieba, ale obiecał, że nie zostawi nas samych i będzie z nami zawsze. Misjonarze wyruszają w długie podróże na swoich misjach, aby głosić Ewangelię Jezusa Chrystusa – czyli czynić Go obecnym w sercach ludzi na całym świecie. My także jesteśmy zaproszeni do tego, aby jak misjonarze iść do naszych bliskich i przyjaciół i zanosić im tę wspaniałą nowinę, że nie jesteśmy sami, ale mamy Jezusa, do którego możemy się uciekać i modlić.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Kiedy Duch Święty zstąpił na apostołów, dał im siłę i odwagę, aby głosić Ewangelię po całym świecie. Misjonarze otrzymują dar Ducha Świętego, aby mogli być świadkami miłości Jezusa wśród różnych narodów i kultur. To dzięki nim wielu ludzi może poznać Jezusa i przyjąć Go jako swojego Zbawiciela. Również my możemy być misjonarzami, zapraszając innych do spotkania z Jezusem w modlitwie i życiu codziennym.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Patrząc w niebo – niezależnie od naszego położenia na ziemi – dostrzegamy gwiazdy. Maryja, wzięta wraz z duszą i ciałem do nieba, została nazwana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji. To Ona, będąc w niebie ze swoim Synem, wyprasza dla nas wszelkie

potrzebne łaski, a także pomaga nam odnaleźć nowe sposoby głoszenia Ewangelii, aby zapraszać wszystkich ludzi na wspaniałą ucztę Jej Syna.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i Ziemi

Maryja po wniebowzięciu zostaje Królową Nieba i Ziemi oraz naszą królową. Podobnie misjonarze, którzy oddają swoje życie służbie Bogu i ludziom, otrzymują w niebie nagrodę za swoje poświęcenie. Maryja jest patronką misji i misjonarzy, a także naszym wzorem, jak zapraszać innych na spotkanie z Jezusem. Niech jej przykład inspirowe nas do bycia otwartymi na Ducha Świętego i do głoszenia Ewangelii w każdym czasie i miejscu.

Czytanka różańcowa

W modlitwie różańcowej koraliki różańca przypominają nam różne wydarzenia z życia Jezusa i Maryi. Kiedy modlimy się różańcem, myślimy o tych wydarzeniach i można powiedzieć, że rozmawiamy z Jezusem i Maryją. To jest jak rozmowa z dobrymi przyjaciółmi, którzy zawsze nas słuchają i rozumieją. W naszych sercach są różne sprawy, które chcemy z Nimi omówić, ale dziś chcemy przede wszystkim modlić się za misjonarki i misjonarzy posługujących w różnych rejonach naszego świata. Ci odważni ludzie idą na różne kontynenty, aby głosić Ewangelię i zapraszać innych do uczestniczenia w najpiękniejszej uczcie, jaką przygotowuje Jezus. Czym jest ta uczta? To spotkanie z Jezusem w Eucharystii, gdzie On jest obecny w chlebie i winie. Ucztą z Jezusem jest uczestnictwo w Mszy św., gdzie otrzymujemy Jego Ciało i Krew w Komunii Świętej. To największa radość dla naszych serc – być blisko Jezusa i przyjąć Go do naszych dusz.